fotbal

DUPĂ 120 DE MINUTE DE MARE TENSIUNE:

Dinamo a cîştigat Cupa României

La un pas de... rejucare

Oricum, o finală din acelea care nu se uită uşor. Au lipsit numai 5 minute (ah, tradiţionalele gafe ale lui Răducanu, pînă în min. 115 fără greşeală !) ca să avem rejucarea, ca acum opt zile pe „Stadio Olimpico". Un al doilea meci în acele momente, ale prelungirilor, de sleire a forţelor — ar fi convenit ambelor formaţii. Chiar şi jucătorilor rapidişti, pe care numai un coechipier de-al lor, Neagu, i-a obligat să suporte timpul suplimentar. Meciul intrase în ultimul său minut (90), cînd arbitrul Vasile Dumitrescu (complet depăşit, nu i-am acorda niciun... colţ de stea) a sancţionat cu penalti încercarea de deposedare efectuată de Stoenescu asupra lui Năsturescu. Neagu a aşezat mingea pe punctul fatidic, dar Răducanu şi Dan, îmbrăţişaţi undeva în teren, n-au avut tăria să privească la „execuţie". Cînd în sfîrşit, s-au decis să se uite, balonul trimis cu putere revenea în teren, deviat din bara transversală a porţii lui Niculescu.

*

Pînă la prelungiri, dar îndeosebi în prima repriză, rapidiştii au jucat mai bine ca partenerul de întrecere, aducîndu-şi o contribuţie mai mare la reuşita partidei. S-au mişcat mai mult, au pasat mai corect, au căutat poarta cu insistenţă, din felurite poziţii. La jocul mai „legat", mai combinativ, şi-a adus contribuţia şi ultimul apărător, Răducanu, care a repus repede, trimiţînd balonul cu mîna la partenerul cel mai bine plasat. La mijlocul terenului, mingile l-au căutat aproape permanent pe tînărul Dumitru, care s-a străduit să dirijeze el în locul marelui absent Niki Dumitriu. În această zonă, de pregătire a atacurilor, l-a secondat deseori Jamaischi, care, însă, ca mijlocaş defensiv, a uitat uneori să se replieze cu oportunitate în situaţiile de apărare.

Ceva mai slab au mers lucrurile în prima linie, unde Ionescu şi Neagu (în special ultimul) n-au reuşit să formeze un „cuplu". Ei au fost, într-adevăr, marcaţi cu stricteţe de Dinu şi, respectiv, Stoenescu, dar printr-un joc de mai mare mobilitate, dublat de execuţii tehnice corecte, în viteză, ar fi putut realiza mult mai mult. De altfel, a lăsat de dorit şi colaborarea lor cu aripile Năsturescu şi Codreanu, ieri amîndoi extrem de muncitori şi în vervă de joc. În special Năsturescu (autorul golului înscris de Rapid în min. 70), care a avut o mare rază de acţiune, venind permanent şi în sprijinul apărării.

De partea cealaltă, ca sistem şi mişcare în teren, Dinamo şi-a făcut jocul obişnuit. Precaută în apărare, şi-a marcat prin Dinu şi Stoenescu cele două vîrfuri centrale ale adversarului, iar în spatele liniei de fundaşi şi-a postat un „li libero": în locul lui Boc (care continuă să fie indisponibil) pe Nunweiller III, aflat ieri — la sfîrşit de stagiune — la primul lui joc din actualul sezon fotbalistic. Deşi cu cîteva kilograme în plus, Nelu Nunweiller şi-a făcut datoria, dublînd atent şi rezolvînd (e drept, mai mult destructiv) numeroase situaţii critice. Prin retragerea lui Stoenescu în sprijinul lui Ghergheli s-a repliat aripa falsă, Haidu.

Ca de obicei, betonul dinamovist n-a fost unul rigid. În situaţiile de atac, cînd Dinamo se afla în posesia mingii, Nunweiller III şi Stoenescu îşi reluau locurile, avansînd în teren ; Haidu îşi căuta şi el locul, intercalîndu-se în atac. Dar mişcarea derutantă a înaintaşilor dinamovişti (mai puţin Naghi, apatic, „economicos") nu s-a sincronizat şi cu execuţii tehnice corecte. Din această cauză, combinaţiile atacului s-au oprit undeva la ... jumătate şi pînă în min. 20 n-am notat nici o minge pe spaţiul porţii lui Răducanu. Abia în repriza secundă Dinamo a combinat mai lucid şi mai sigur, reuşind în cîteva rînduri să-l pună la încercare pe portarul Rapidului. Dar dacă la fazele din min. 68 (reluare — Dinu cu capul, la colţ) şi 74 (şut Dumitrache, din apropiere) Răducanu a intervenit salvator, în schimb, la puţin timp după aceea (min. 78 — combinaţia Pîrcălab — Lucescu — Dumitrache, finalizată de ultimul) portarul rapidist a fost nevoit să scoată balonul din plasă.

Cum am spus la început, prelungirile au găsit amîndouă echipele aproape epuizate. Dinamo parcă ceva mai puţin, deoarece pe perioada celor 90 de minute acţionase în espectativă, mai economicos. A beneficiat, însă, şi de marea greşeală a lui Răducanu care (în min. 115) a scăpat balonul din mînă la picioarele lui Lucescu. Un singur minut mai tîrziu, Rapidul, complet uluit, primea şi cel de al treilea gol...

Gh. NICOLAESCU

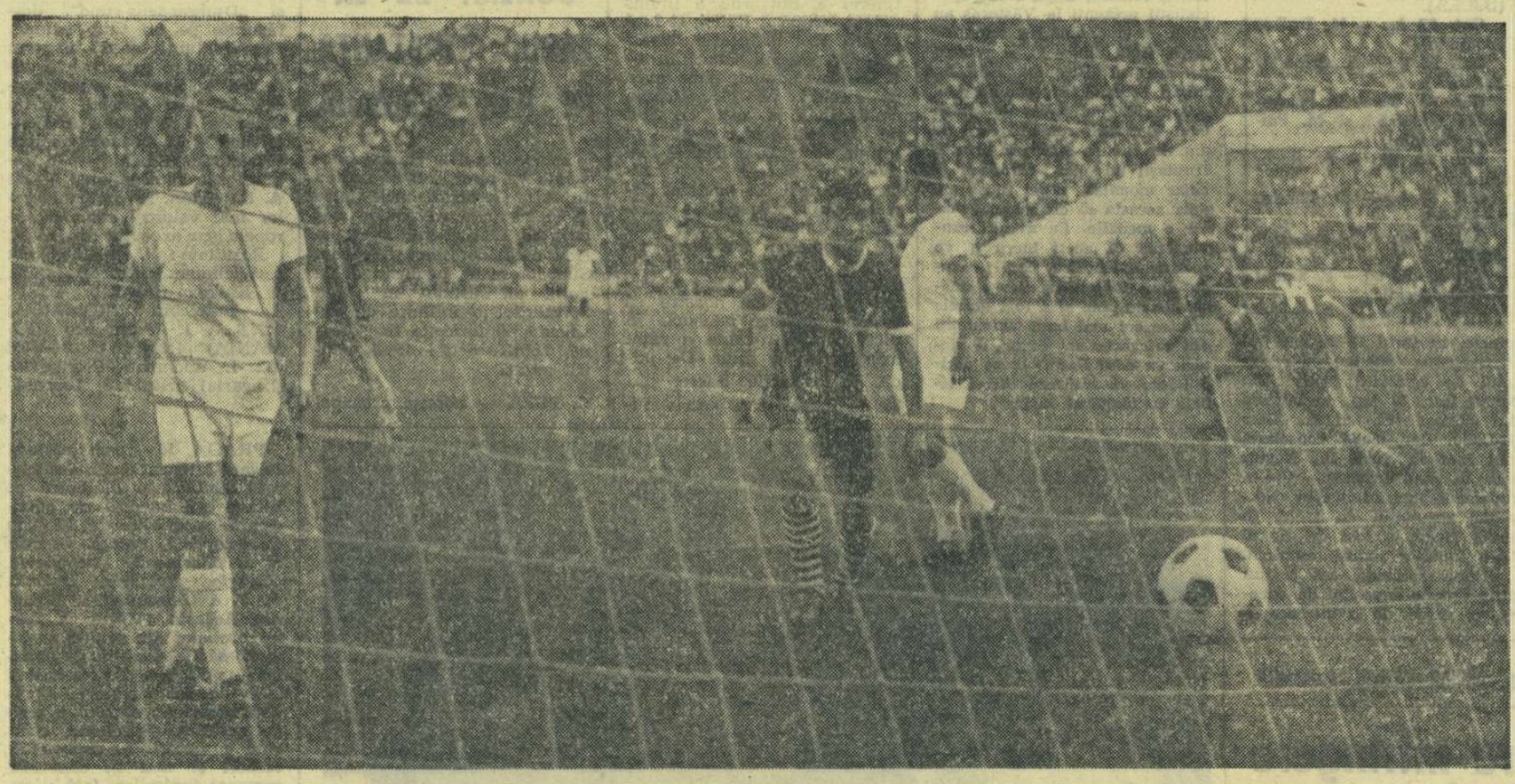

Min. 70 : Rapid a deschis scorul — *Foto : ION ACHIŢEI*

Reţinînd meciul

DINAMO BUCUREŞTI : Niculescu—Popa, NUNWEILLER III (! !), Dinu, Ştefan—Ghergheli, Stoenescu — Pîrcălab, Naghi (din min. 77 Lucescu), Dumitrache, Haidu.

RAPID : Răducanu — Lupescu, Motroc, Dan Coe, Greavu—Dumitru, Jamaischi—Năsturescu, Neagu, Ionescu (din min. 68 Petreanu), Codreanu.

Surprizele care aveau să puncteze această memorabilă finală de cupă au debutat în minutul... 0. În timp ce ieşeau de la vestiare, spre a veni pe teren, cele două echipe au constatat că au îmbrăcat un echipament identic : tricouri şi chiloţi albi ! Tragere la sorţi, favorabilă lui Dinamo, cîteva minute de întîrziere pentru ca Rapid să efectueze schimbarea necesară şi, în sfîrşit, intrare regulamentară pe teren.

Prima repriză se va desfăşura sub semnul superiorităţii tehnice şi teritoriale a rapidiştilor. După o primă incursiune a lui Pîrcălab, care evită cu abilitate atacul prin alunecare al lui Greavu, dar îşi încheie cursa cu o centrare în afara terenului de joc, Rapid preia iniţiativa. Şi iată-l pe Nunweiller, a cărui prezenţă cu totul neaşteptată în formaţia lui Dinamo ridica mari semne de întrebare (reintrare după o îndelungată absenţă), intervenind decisiv în min. 4 şi „scoţînd" o minge trimisă de Codreanu lui Ionescu, aflat în poziţie bună la marginea careului. Aceasta n-avea să fie decît prima intervenţie providenţială a acestui mare jucător. În lungile minute care au urmat şi în care Dinamo a fost supusă unei presiuni continue de către un Rapid dezlănţuit şi de o mobilitate extraordinară, Nunweiller III a fost reduta fortificată în faţa căreia au eşuat toate atacurile adversarilor. În scurt interval, Rapid beneficiază de 4 cornere, care nu fac decît să ilustreze categorica sa superioritate din această perioadă. O luptă corp la corp corectă, care se soldează însă cu căderea lui Popa, este sancţionată cu o lovitură liberă de arbitru. Fază periculoasă, rămasă însă fără rezultat în minutul următor, în compensaţie, conducătorul jocului acordă o lovitură liberă pentru Rapid, la un henţ evident involuntar al lui Popa. Jocul este interesant şi de un bun nivel tehnic, asigurat mai ales de Rapid care, prin Codreanu, încearcă de două ori, cu şuturi extrem de puternice, poarta lui Niculescu. Şi Dinamo ajunge în situaţia favorabilă în minutul 28, dar Dumitrache nu reuşeşte să intercepteze balonul trimis de Ghergheli. Apoi, o cursă irezistibilă a lui Pîrcălab (care lăsase în urmă doi apărători de la Rapid) este oprită de arbitrul de linie Bărbulescu, care semnalizează aut, deşi mingea nu ieşise din teren.

Repriza a II-a se desfăşoară tot în nota de dominare a Rapidului, dar Dinamo este acum ceva mai agresiv. În **min. 55, Ionescu este oprit neregulamentar în careu,** dar cum nu... cade, faza trece nepenalizată. În min. 63, Niculescu are o intervenţie splendidă la un şut al lui Codreanu, punîndu-şi în aceeaşi clipă echipa în contraofensivă. Pîrcălab trage, nu îndeajuns de puternic, şi Răducanu reţine. Două minute mai tîrziu, sîntem martori la o nouă infracţiune — **hent — de data aceasta în careul Rapidului.** Arbitrul recurge la formula clasică, mutînd cu 1 metru locul infracţiunii şi dictînd lovitură din afara careului. Minutul 70 pare să aducă deznodămîntul meciului, în favoarea echipei, incontestabil, pînă atunci mai bună. Codreanu centrează, Jamaischi luptează, dar Năsturescu nu lasă să-i mai scape şi această ocazie şi trimite mingea în fundul plasei : 1—0 pentru Rapid. Meciul pare „jucat". Şi ar fi fost, desigur, dacă în min. 77, **la cel mai clar hent în careu** (autor : Nunweiller III), arbitrul Vasile Dumitrescu n-ar fi închis ochii, ca şi cum nu s-ar fi întîmplat nimic ! Un minut mai tîrziu, la un contraatac, Dumitrache reuşeşte nesperata egalare : 1—1 !

Echilibrul de forţe (potenţialul de luptă al lui Dinamo a crescut) anunţă prelungirile. Dar, în min. 90 (în ultimele lui secunde !), arbitrul sancţionează, în mod surprinzător, cu o lovitură de la 11 metri, un atac al lui Stoenescu asupra lui Năsturescu. O fază la care, oricum, regulamentul fusese infinit mai puţin călcat — DACĂ NU DE LOC — decît în celelalte trei situaţii, trecute cu vederea. Dar, lovitură de teatru. Neagu, trimis să execute lovitura de pedeapsă, şutează în... bară !

Deci, prelungiri ! În ultimele 30 de minute de joc, cele două echipe ajunse la capătul puterilor şi epuizate totodată, şi nervos, acţionează mai puţin clar. Dinamo are totuşi mai multe resurse şi este mai aproape de victorie, pe care Lucescu o va şi realiza, prin golul înscris în min. 115. Nemaiavînd ce pierde, Rapidul iese la atac, ca la hochei, împreună cu portarul Răducanu. Egalarea nu mai survine, ci, dimpotrivă, asistăm la majorarea scorului de către Lucescu, care profită de poziţiile înaintate ale întregii apărări rapidiste, majorînd scorul — 3—1, în min. 116.

Este regretabil că arbitrajul lui Vasile Dumitrescu (în nota lui şi tuşierii : Mircea Bică şi C. Bărbulescu) a pătat această pasionantă finală de cupă, pentru care atît Dinamo cît şi Rapid merită felicitări : tenacitate, şi excepţională forţă de luptă de o parte, joc tehnic, în viteză, spectaculos, de cealaltă parte.

Jack BERARIU

Cinci minute înainte şi după finală...

CINCI MINUTE INAINTE DE MECI. Cele două echipe se încălzesc pe terenul II, sub privirile ultimilor întîrziaţi. Se vede de departe că în ambele tabere domneşte o atmosferă circumspectă. Trecem însă la atac şi primul intervievat este antrenorul *VALENTIN STANESCU : „Ce să va spun ? Sînt îngrijorat, nu vedeţi cum arăt la faţă ? Doctorul i-a interzis lui Dumitriu să joace şi fără el, fără Dinu şi fără Pop va fi greu... Oricum, cred că echipele au şanse egale".* Ne îndreptăm spre „nouarul" giuleştenilor, *ION IONESCU*, de la care aflăm : *„Meci greu, cu orice joc de cupă în care n-ai dreptul la ...replica revanşei. Vom face însă totul pentru victorie şi cel mai bun să învingă".* Ultimul feroviar cu care discutăm este *MOTROC :*

Înainte de meci, Motroc zîmbeşte încrezător... Speră că micuţul Florin se va fotografia, în primul an al vieţii, cu prima Cupă cîştigată de tatăl său. Deşarte speranţe...

„Tare aş vrea să cîştigăm. Ştiţi, astăzi, băiatul meu, Florin, împlineşte 10 luni şi ce cadou mai frumos i-aş putea face decît Cupa ?".

Apar dinamoviştii. *BAZIL MARIAN* e foarte zgîrcit la vorbă : *„Ce poate să fie ? O luptă ! O luptă strașnică pe viaţă şi pe moarte, pe care o va cîştiga echipa care s-a odihnit mai bine... Un pronostic ? Acum e prea tîrziu... După meci !"* Mai sînt cîteva minute pînă la fluierul arbitrului. Cele două echipe se îndreaptă spre gazon. Pe drum, mai „furăm" cîteva cuvinte de la *PIRCĂLAB : „Mi-e greu să spun cine va învinge. Cred însă că victoria va reveni echipei care va depăşi momentul critic al primirii primului gol. Aşa că rămîne să aflăm cine o să marcheze prima...".*

Arbitrul a fluierat. Finala Cupei a început.

CINCI MINUTE DUPĂ JOC. Epuizanta finală a luat sfîrşit. Sorţii au decis : bucurie la Dinamo, amărăciune la Rapid. *BAZIL MARIAN* a devenit mai locvace : *„Sincer să fiu, după cele 90 de minute de egalitate, nici eu nu mă aşteptam la această „explozie" din final. A învins echipa cu un moral mai bun. Cît despre arbitraj, neconvingător ; cel puţin penaltiul din ultimul minut a fost complet gratuit".* Cel mai fericit dintre dinamovişti este *LUCESCU*, „eroul" meciului : *„Cred că niciodată n-o să mai trăiesc un asemenea meci : de la amărăciunea rezervei la fericirea de a marca golurile victorioase. Pur şi simplu, îmi lipsesc cuvintele...".*

Trecem în tabăra învinşilor. *VALENTIN STANESCU* pare resemnat : *„Am avut meciul în mînă. Nu Dinamo l-a cîştigat, ci noi l-am pierdut".* Giuleştenii sînt trişti. Dar cel mai trist este *NEAGU*, autorul dramei Rapidului : *„Am avut victoria în... bocanc. Am fentat şi cînd Niculescu fusese deja păcălit*

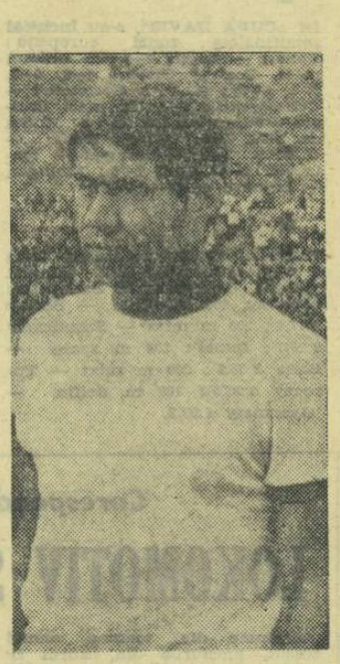

Început prelungirile... Pîrcălab pare îngrijorat. Dar, pînă la urmă, prezicerea lui se va adeveri şi Cupa va lua drumul şoselei Ştefan cel Mare

blestemata de minge a lovit bara. Ce să vă mai spun ? Restul aţi văzut cu toţii...". Ultima cabină, cea a arbitrilor. *VASILE DUMITRESCU* este de părere că *„Meciul a fost foarte frumos. A învins echipa care a dovedit mai mult calm în fazele de finalizare. Dacă au mai fost infracţiuni nesancţionate în careu ? Nu, nici una, ci numai pretenţii...".* Mă întorc între dinamovişti. Îl caut pe Pîrcălab, a cărui prezicere s-a adeverit. Lipseşte. Extrema dinamovistă este purtată încă pe umerii suporterilor. Mă uit la ceas : au trecut 15 minute de la sfîrşitul meciului...

Ovidiu IOANIŢOAIA

DIENST E DE VINĂ?

(Urmare din pag. 1)

ce „albilor" egalarea. În loc de 2—0, 1—1.

Este „atmosferă". Fotbaliştii sînt din ce în ce mai nervoşi pe teren — efect al arbitrajului, iar tribunele fierb — tot efect al arbitrajului.

Minutul 90 pune „frişcă" amarei prăjituri pe care ne-o oferise pînă atunci cavalerul fluierului. Cursă Năsturescu, o cădere oarecare şi... penalti.

Ceea ce-i luase Rapidului cu cîteva minute înainte, arbitrul Dumitrescu îi redă, absolut gratuit, CADOU. În tribune, chiar şi rapidiştii dezavuează gestul. Dar Neagu trimite în bară...

Prelungiri. Dinamo, mai proaspătă, domină şi înscrie golurile victoriei. Durităţi pe teren, discuţii aprinse în tribune. Discipolul lui Dienst a făcut „atmosferă".

Dar ne-a stricat după amiaza. Şi a stricat şi finala.

P.S. Un final pregătit frumos de Loto Pronosport a fost în parte compromis de duritățile lui Stoenescu, Năsturescu şi de pugilatul lui Răducanu. Au făcut şi ei atmosferă...

Meciuri amicale

METALUL HUNEDOARA — F.C. ARGEŞ 4—4 (3—1)

În prezenţa a 10 000 de spectatori s-a disputat meciul amical dintre formaţia locală, Metalul, şi F.C. Argeş, care s-a terminat cu un scor egal : 4—4. Au marcat : Pleian (min. 10), Păunescu (min. 20), Ciocănaru (min. 34), Steiner (min. 58) pentru Metalul, Ceauşu (min. 30, autogol), Radu (min. 51) şi Dobrin (min. 70 şi 84) pentru F.C. Argeş.

V. Albu-coresp. principal

CRIŞUL ORADEA — METALUL SATU MARE 2—0 (0—0)

În cadrul pregătirilor pentru barajul de promovare în divizia A, fotbaliştii orădeni au susţinut duminică un joc de verificare în compania echipei Metalul Satu Mare. Jocul, în general, a fost echilibrat în primele 45 de minute. După pauză, jucătorii de la Crişul au forţat şi au reuşit să înscrie. Autorii golurilor : N. Alexandru (min. 47) şi Knoblau (min. 53, autogol).

V. Sere-coresp.

FLACĂRA MORENI—LOKOMOTIV MEZDRA (BULGARIA) 2—0 (2—0)

Cu prilejul împlinirii a 40 de ani de la înfiinţarea echipei Flacăra Moreni, s-a disputat în localitate meciul amical internaţional Flacăra—Lokomotiv Mezdra. Jocul s-a terminat cu victoria gazdelor, prin golurile înscrise de Harapu (min. 9) şi de Ungureanu (min. 22)

Gh. Ilinca-coresp.

CHIMIA RM. VILCEA — A. S. CUGIR 0—1 (0—0)

Unicul gol al partidei a fost realizat de Ghergheli, în min. 52.

P. Giornoiu-coresp.

PRONOSPORT

AŞA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE CONCURSUL PRONOSPORT NR. 24, ETAPA DIN 16 IUNIE 1968

1.	Inter — Milan (pron. pauză)	
2.	Inter — Milan (pron. final)	
3.	Bologna — Torino	
4.	Bari — Verona	2
5.	Catania — Potenza	1
6.	Lazio — Foggia	1
7.	Livorno — Reggiana	x
8.	Messina — Perugia	x
9.	Novara — Genoa	x
10.	Padova — Modena	x
11.	Palermo — Catanzaro	1
12.	Reggina — Monza	1
13.	Venezia — Pisa	1

Fond de premii : 356 432 lei.

Rezultatele meciurilor 1—3 care se desfăşoară în nocturnă vor fi comunicate în numărul următor.

Opinii pe marginea proiectului viitorului regulament de transferări

- **Egalitate între toate echipele**
- **Proiectul menţine un nedorit statu quo**
- **Să ni se permită să optăm**

IOSIF IGHIMAŞ (preşedintele clubului Dinamo Bacău) : „Proiectul viitorului regulament de transferări are nevoie de corecţii serioase, dacă există intenţia unei rezolvări structurale a problemei. Mă aliez la propunerile ziarului Sportul, care oferă soluţii pentru corecţia unor lacune resimţite de multă vreme în fotbalul nostru. Legitimarea tuturor fotbaliştilor din sectorul de performanţă pe termen limitat nu mai poate fi amînată, iar baza de înţelegere reciprocă dintre club şi jucător nu mai poate lipsi. *Dar, înainte de orice, piatra unghiulară a viitorului regulament de transferări trebuie să devină principiul egalităţii între toate echipele, indiferent de forul lor tutelar. Consens elementar, care va conferi, printre altele, un indispensabil sentiment de siguranţă celor ce înţeleg să-şi construiască o echipă din cadre proprii.* Pentru fotbaliştii ce vor să fie admişi în universităţi nu mai trebuie depreciate obligaţiile ce decurg din legitimarea anterioară. Tînărul ar trebui să plece spre un centru universitar doar atunci cînd îi expiră obligaţiile faţă de clubul precedent. *În caz contrar, propun să primească drept de joc la clubul universitar doar după prescripţia termenului de legitimare, excepţînd cazul cînd cele două cluburi între care se deplasează jucătorul ajung la o înţelegere. Ar fi bine ca fotbaliştii chemaţi să-şi îndeplinească înalta îndatorire patriotică a serviciului militar să joace, în acest interval, într-o competiţie internă,* organizată de către departamentul respectiv".

LUDOVIC GIOSAN (membru al secţiei de fotbal U.T.A.). „Datorită strîmbătăţii regulamentelor de transferări (mai vechi sau mai noi), U.T.A. a fost, în decursul anilor, aproape cea mai lovită echipă. Pînă în anul 1963, de exemplu, 26 de jucători crescuţi de noi la Arad jucau în alte formaţii de A şi B (Pîrcălab, Koszka, Petescu, Jenei, Pop şi alţii). *Frustrată mereu de jucătorii ei cei mai buni, din 1954 pînă în prezent, U.T.A. nu s-a mai situat nici măcar pe locurile II III ale clasamentului, iar cîştigarea campionatului a început să ni se pară un deziderat absurd.* Îmi exprim un deplin acord cu punctul de vedere al ziarului Sportul, care pledează pentru desfiinţarea oricărui privilegiu în materie de transferări.

Introducerea legitimării pe termen limitat are raţiuni sportive şi suport umanitar. Atmosfera internă din cluburi s-ar calma (fiecare parte cunoscînd precis durata obligaţiilor reciproce). *Antrenorii şi jucătorii ar putea dobîndi cu adevărat sentimentul perspectivei* (pînă acum, te trezeai peste noapte că unul sau mai mulţi fotbalişti erau trecuţi la alte cluburi). Legitimarea limitată în timp realizată prin acordul reciproc club-jucător, ar trebui să fie, de preferinţă, realizată pe un termen cît mai lung. Trebuie declanşată dorinţa unei comportări ireproşabile a celor două părţi una faţă de cealaltă, încît tendinţa de prelungire a legitimării să rezulte firesc, spontan. Astfel, s-ar oferi cluburilor producătoare de jucători buni (şi U.T.A. are o asemenea tradiţie), şansa legitimă de a-i păstra. Cei plecaţi temporar pentru îndeplinirea serviciului militar s-ar înapoia imediat la U.T.A. Dacă un tînăr legitimat la noi, pe 8 ani, să zicem, ar vrea să urmeze o facultate în această perioadă i-am permite fără tergiversări şi la absolvire am avea certitudinea că se va înapoia la echipa-mumă. *Proiectul publicat menţine un nedorit statu quo în perimetrul acestor probleme vitale. Frămîntările existente în lumea fotbalului nostru, provocate de prelungirea unor norme de transferări anacronice, nu mai trebuie ignorate de către federaţie"*

DUMITRIU II (jucător la Rapid Bucureşti) : *„Propun şi eu să se acorde drepturi egale tuturor echipelor (militare, studenţeşti, sindicale), în operaţiunea de transferare a fotbaliştilor. Ca jucător, apreciez că ar trebui să se înceapă cu fixarea unei etape de liberalizare a transferărilor.* Mulţi fotbalişti s-au trezit legitimaţi la diverse echipe, fără să ţină cont de punctul lor de vedere. *Să ni se permită să optăm.* După ce se va recunoaşte fotbaliştilor acest drept primordial, să se realizeze forme de legitimare pe termene variabile, dar limitate (de la caz la caz). Numai astfel, clubul şi jucătorii vor putea să-şi armonizeze reciproc datele fiecăruia. Mulţi fotbalişti au apărat ani de zile onoarea sportivă a unei echipe, iar atunci cînd un eveniment remarcabil petrecut în viaţa lor impunea să plece în alt oraş, erau suspendaţi în mod arbitrar. *Să nu mai fim ameninţaţi cu suspendări pe timp de doi ani. Trebuie prevenită prin lege această alternativă abuzivă. Consider, de asemenea, că este inechitabil să gratulezi prin regulament clubul, cu dreptul unilateral de a reţine jucătorii încă un an, peste termenul stabilit anterior, prin acord reciproc".*